

## Powitanie Obrazu MB Serdecznej

20.05.2015.

Po pięćdziesięcioletniej nieobecności do kościoła w. Aleksego w Przedborzu powrócił cudowny obraz Matki Bożej Serdecznej. Przez ten czas poddany był gruntownej renowacji i konserwacji. W niedzielę 17 maja obraz uroczystie powitano i wprowadzono do świątyni.

Prace wykonał konserwator dzieł sztuki Beata Zawadzka. Wcześniej przeprowadzone zostały niezbędne badania, które miały na celu ustalić wiek obrazu, rodzaj materiałów użytych do jego namalowania i przede wszystkim zakres zniszczeń. Badania nie odpowiedziały na pytanie kto był autorem obrazu, ani w którym dokładnie roku powstał. Obraz namalowano farbami olejnymi na deskach z drzewa iglastego, ma wymiary 100 x 65 cm. W ciągu wieków był na różne sposoby zabezpieczany, ale były to głównie działania doraźne, polegające na usuwaniu zniszczeń, powstałych w wyniku upływu czasu bądź działania czynników zewnętrznych, natomiast nigdy wcześniej nie wykonywano gruntownej konserwacji. Stan obrazu był bardzo zły i gdyby nie prace zabezpieczające uległby dalszemu niszczeniu. Renowacja obejmowała cały obraz, począwszy od deski, którą zabezpieczono i usunięto z niej szkodniki, powodujące niszczenie. Uzupełniono wiele ubytków, które należało na nowo namalować, wypełniono także ubytki złocenia. Na lico obrazu nałożono specjalny lakier tzw. werniks. Podejmowane wcześniej próby zabezpieczenia warstwy malarskiej, miałyce uchronić ją przed dalszym niszczeniem, wpłynęły negatywnie na obraz, ponieważ użyto zbyt dużo wosku. Inicjatorem renowacji był proboszcz parafii Przedbórz, ks. Henryk Dziadczyk. Koszty pokrył sponsor. W ołtarzu zamontowano nowy, elektroniczny mechanizm, który będzie odsuwał obraz w. Aleksego, zasłaniając go obrazem Matki Bożej, a także sukienką obrazu, podczas niektórych uroczystości będzie widoczny cały wizerunek Matki Bożej Serdecznej.

Obraz namalowany został w XVI wieku, w środowisku artystów krakowskich. Sukienka z wizerunkiem wykonana w I poł. XVIII wieku ze srebra, złota, korony i wizerunki aniołów pochodzą z początku XX wieku. Obraz sprowadzony został do Przedborza w 1618 roku z Krakowa przez ówczesnego proboszcza ks. Adriana Barskiego, na zamówienie powstałego w Przedborzu Bractwa w. Anny. Pierwsza, pisemna, znana wzmianka o przedborskim obrazie Matki Bożej Serdecznej pochodzi z pracy XVII-wiecznego pisarza krakowskiego Piotra Hiacynta Pruszcza pt. „Morze aski Bożej”, wydanej drukiem w roku 1662. Pruszcz pisał: „W mieście Przedborzu, w Diecezji Gnieźnieńskiej jest Obraz Panny Najświętszej Różańca tego, który tamtejsi obywatele wnoszą do Kościoła Farnego (...) biorąc Pannę Bogosławioną sobie i miastu wszystkiemu za szczególną Patronkę i Opiekunkę. (...) Obraz piękny bardzo, liczny i cudowny.” Dalej Pruszcz pisze o pożarze, który nawiedził miasto i ocaleniu obrazu: „Gdy miasto nieostrożnie zapalone od dydów, wszystko zgorzało z Kościołem pospółu w roku 1636, sam tylko cudownie został wolny i nienaruszony od ognia, co po tym było wielką pociechą frasnolubnych z pożaru tak ciękiego tamtejszych obywateli”.

Obraz posiada dwie szczególne cechy, które wyróżniają go spośród wiążących wizerunków Matki Bożej. Na przedborskim obrazie Madonna trzyma małego Jezusa na prawej ręce, podczas gdy na wiążącym wizerunku trzyma na ręce lewej. Drugą ciekawostką jest to, co przedborska Matka Boża Serdeczna trzyma w palcach lewej dłoni, jest to gruszka, kształtem przypominająca serce. W literaturze różnie się interpretuje symbolikę tego owocu. Gruszka jako symbol inkarnacji, miłości, serdeczności, grusza - symbol miłości macierzyńskiej. Owoc ten pojawia się często w malarstwie weneckim w scenach przedstawiających uczucie miłości Maryji z Dzieciątkiem. Kilka przykładów Madonny z gruszką można znaleźć także w Polsce, ale są one nieliczne.

Obraz uważany jest przez wiernych za świątynię askami, niegdym go znajdował się wota dziękczynne, które widać jeszcze na starych fotografiach ołtarza. Czynione są starania, aby utworzyć w Przedborzu sanktuarium Matki Bożej Serdecznej. (pg)



Obraz przed renowacją i po renowacji